

POSTANOWIENIE

Dnia 26 czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Aleksander Stępkowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Adam Redzik

SSN Paweł Wojciechowski

w sprawie z protestu J.B.

z udziałem Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej i Prokuratora
Generalnego

przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w
dniu 26 czerwca 2025 r,

pozostawia protest bez dalszego biegu.

UZASADNIENIE

Pismem nadanym 16 czerwca 2025 r. w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe, które wpłynęło do Sądu Najwyższego 17 czerwca 2025 r. J.B. (dalej: „skarżący”) wniósł protest przeciwko ważności wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej przeprowadzonych 18 maja i 1 czerwca 2025 r.

Skarżący zarzucił wpływanie na wyniki wyborów przez siły obecnego państwa – Państwa Watykańskiego, na skutek prowadzenia przez jego przedstawicieli – kapłanów katolickich w liczbie około 30 000 kłamliwej agitacji w

około 20 000 parafii na rzecz jednego z kandydatów. Zdaniem skarżącego miało to miejsce przed obiema turami wyborów, w tym w niedzielę wyborczą, co wiązało się ze złamaniem ciszy wyborczej.

Państwowa Komisja Wyborcza i Prokurator Generalny wniosli o pozostawienie protestu bez dalszego biegu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Protest należało pozostawić bez dalszego biegu.

W myśl art. 82 § 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy (tekst jedn. Dz.U. z 2025 r., poz. 365; dalej: „k.wyb.”) protest przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej może być wniesiony z powodu:

1) dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów;

2) naruszenia przepisów Kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów.

W świetle art. 323 § 1 k.wyb. Sąd Najwyższy rozpatruje protest w składzie 3 sędziów w postępowaniu nieprocesowym i wydaje, w formie postanowienia, opinię w przedmiocie jego zasadności, chyba że został wniesiony przez osobę do tego nieuprawnioną lub niespełniającą warunków formalnych, wówczas bowiem, w myśl art. 322 § 1 k.wyb. Sąd Najwyższy powinien pozostawić go bez dalszego biegu.

Stosownie do art. 321 § 3 k.wyb. wnoszący protest powinien sformułować w nim zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na ich poparcie. Protest został wniesiony terminowo i na piśmie, zgodnie z art. 321 § 1 k.wyb.

Skarżący nie przedstawił tymczasem zarzutu spełniającego wymienione wyżej ustawowe kryteria protestu wyborczego ani nie przedstawił żadnych wymaganych ustawowo dowodów zaistnienia naruszeń prawa. Przedmiotem protestu nie mogą być zarzuty przeciwko prowadzonej kampanii wyborczej. Również prowadzenie agitacji wyborczej z naruszeniem art. 107 § 1 k.wyb., tj. w dniu głosowania oraz na 24 godziny przed tym dniem nie może stanowić podstawy

protestu wyborczego. Nie jest to bowiem przepis dotyczący głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów w rozumieniu art. 82 § 1 pkt 2 k.wyb. (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 28 lipca 2020 r. I NSW 112/20) a jego naruszenie nie wyczerpuje znamion żadnego z przestępstw określonych w rozdziale XXXI Kodeksu karnego (jest wykroczeniem określonym w art. 498 k.wyb.)

Skarżący sformułował zarzuty co do kampanii wyborczej lub hipotetycznego naruszenia art. 107 § 1 k.wyb., czyli takie, które nie dają podstaw do zajmowania merytorycznego stanowiska przez Sąd Najwyższy.

Z uwagi na wskazane okoliczności, na mocy art. 322 § 1 k.wyb. w zw. z art. 321 § 3 k.wyb. Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

[K.O.]

[r.g.]